MUISTILISTA

Merkitse rehukirjapitoon rehuvarastotunnisteet

Rehuasetus määrää viljelijät merkitsemään rehukirjanpitoon varastojen tunnukset niin, että kirjanpidosta selviää kunkin erän säilytyspaikka.

Tilan rehuvarastokirjanpidosta pitää käydä ilmi, missä varastossa rehua tilalla säilytetään. Tämän vuoksi kirjanpitoon pitää merkitä muiden rehuun liittyvien tietojen ohella myös rehuvaraston tunniste.

Tunniste pitää merkitä niin tilalle ostettuihin tai vastikkeetta saatuihin rehuihin kuin tilalla itse tuotettuihin rehuihin.

Rehuvaraston tunnisteen muoto on vapaa, kunhan rehujen säilytyspaikat ovat yksilöitävissä ja erotettavissa toisistaan.

Rehuvarastot voi merkitä esimerkiksi juoksevalla numeroinnilla: siilo 1, siilo 2 ja siilo 3.

Mikäli rehuvarasto on erotettavissa sijaintinsa puolesta, tunnisteeksi voi merkitä rehuvaraston paikan. Esimerkiksi

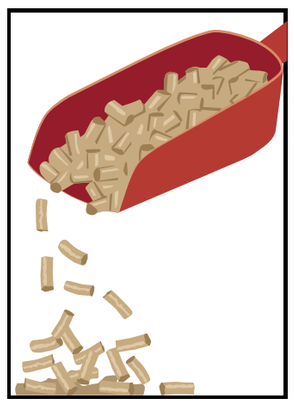

säilörehupaalien varaston tunnisteena voi käyttää lohkon nimeä, jos paalit varastoidaan kyseisellä lohkolla.

Sijaintitunnistetta koskeva vaatimus perustuu viime vuoden lopulla voimaan astuneeseen uuteen rehuasetukseen.

Sijaintitunnuksen tarkoituksena on parantaa rehujen jäljitettävyyttä.

Lisätietoa rehukirjanpidosta:
www.evira.fi > Eläimet > Rehut > Rehualan toiminta > Viljelijät ja kotieläintuottajat > Kirjanpito ja muut vaatimukset alkutuotannossa
Merkitsemiskäytäntöjen ohje:
www.ett.fi > Rehut > Rehuvarastojen merkintäjärjestelmä > Hyvät rehuvarastojen merkintätavat kotieläintiloilla

Laiton tuontihevonen voi olla tartuntatautiriski

Evira ja Suomen Hippos muistuttavat hevosen hankintaa suunnittelevia laittomasti maahan tuotujen hevosten tautiriskistä.

Monissa EU-maissa esiintyy eläintauteja enemmän kuin Suomessa, ja vapaan liikkuvuuden vuoksi tuonnin viranomaisvalvonta on vaikeaa.

Hevosen ostajan pitää siksi varmistaa, että eläimen passi ja terveyspaperit ovat kunnossa.

Tuontimaan eläinlääkärin pitää tehdä hevosille terveystarkastus enintään 48 tuntia ennen lastausta. Tarkastuksessa varmistetaan, ettei hevosella ole sairauteen viittaavia oireita eikä se ole altistunut tarttuville taudeille ennen kuljetusta.

EU:n direktiivi määrää sen, millainen rekisteröidyiltä tai rekisteröimättömiltä hevosilta vaadittava terveystodistus on.

Jos hevosella on vääränlainen terveystodistus tai terveystarkastuksen epäillään olleen puutteellinen, viranomaiset määräävät eläimen eläinlääkärin tutkittavaksi ja karanteeniin. Kaikista kustannuksista vastaa tällöin eläimen omistaja.

Lisätietoja:
www.evira.fi > Eläimet > Tuonti ja vienti

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki haettavissa

C-tukialueella maksettavan metsämarjojen ja -sienten varastointituen haku on käynnissä 16.7. asti.

Varastointitukea maksetaan niiden kustannusten osittaiseen korvaamiseen, jotka aiheutuvat pohjoisen tuen alueella poimittujen ja varastoitujen metsämarjojen ja -sienten pitkäaikaisesta varastoinnista.

Varastointituen ehdot ovat pääosin ennallaan.

Tukea saavalla elinkeinonharjoittajalla täytyy olla tietyt tekniset vaatimukset täyttävä varasto C-tukialueella. Varastossa on oltava 30.6. pohjoisen tuen alueella ennen vuotta 2013 poimittuja, ihmisravinnoksi tarkoitettuja metsämarjoja ja -sieniä.

Tuenhakija täytyy olla merkittynä arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Hakijan on myös pystyttävä osoittamaan ilmoittamansa varastomäärät oikeiksi ja pohjoisen tuen alueelta poimituiksi esimerkiksi kuittien, kirjanpidon ja poimijalistojen avulla.

Tukeen vaikuttavista muutoksista on ilmoitettava kirjallisesti tukea käsittelevälle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa. Tuen hakemiseen liittyviä asiakirjoja on säilytettävä 5 vuotta.

Varastointitukea maksetaan tuorepainokiloa kohti enintään 34 senttiä kilolta lakalle, 10 senttiä kilolta muille metsämarjoille ja 42 senttiä kilolta metsäsienille.

Tuki maksettaneen marraskuun puolivälissä.

Tukea haetaan lomakkeella 237. Se toimitetaan siihen elykeskukseen, jonka toimialueella varastot sijaitsevat.

Maaseutuvirasto postittaa lomakkeen ohjeineen viime vuonna tukea hakeneille. Lomaketta saa myös elykeskuksesta ja netin lomakepalvelusta.

Lomakepalvelu:
www.suomi.fi/lomakkeet

TÄRKEITÄ PÄIVÄMÄÄRIÄ

Heinäkuu
12.7.
■ Kesäkuun 2013 työnantajasuoritukset, muut ennakonpidätykset ja lähdeverot: sähköisen kausiveroilmoituksen sekä verojen maksun eräpäivä.
22.7.
■ Verotilin tiliote Verotili-palvelussa, www.vero.fi/verotili.
23.7.
■ Ennakkoveron eräpäivä.

Elokuu
7.8.
■ Heinäkuun 2013 työnantajasuoritukset, muut ennakonpidätykset ja lähdeverot: paperisen kausiveroilmoituksen oltava perillä Verohallinnossa.
■ Neljännesvuosittain ilmoittavien huhti-kesäkuun 2013 arvonlisävero, työnantajasuoritukset, muut ennakonpidätykset ja lähdeverot: paperisen kausiveroilmoituksen oltava perillä Verohallinnossa.
9.8.
■ Vuosi-ilmoitusten korjaukset viimeistään 9.8., jotta korjatut tiedot saadaan ajoissa korjausverotuspäätöksille. Tämän jälkeen jokaisesta korjauksesta on seurauksena uusi korjattu verotuspäätös.

Muistilista myös netissä
www.maaseuduntulevaisuus.fi/teemat/muistilista

MUISTA MYÖS NÄMÄ

MÄREHTIJÄT

Luomisen selvitys jälleen maksulliseksi

Naudoille, vuohille ja lampaille Evirassa tehtävät sikiötutkimus luomisen syyn selvittämiseksi muuttuu vuoden tauon jälkeen maksullisiksi 1.6. Tutkimus oli vuoden ajan maksuton käynnissä olleen Schmallenberg-virukseen liittyneen tutkimushankkeen vuoksi.

Sen sijaan emojen vasta-ainetutkimukset luomistaudin (bruselloosin), bovine viral diarrhoean (BVD) ja naudan tarttuva rinotrakeetin (IBR) osalta tehdään veloituksetta.

Eviran palveluhinnasto:
www.evira.fi > Tietoa Evirasta > Asiointi > Hinnasto > Muut maksulliset palvelut
Näytteiden lähetysohjeet:
www.evira.fi > Eläimet > Eläinten terveys ja eläintaudit > Näytteenotto- ja lähetysohjeet > Pakkaus- ja lähetysohjeet

Maataloustukien maksuaikatauluja 2013

Lähde: Maaseutuvirasto

	kesäkuu	heinäkuu
Eläinten hyvinvointituki (tukityyppi 1391) v. 2012 loppuosa		
Tilaneuvontatuki (tukityyppi 1990) v. 2013		
Hirvivahingot (tukityyppi 1930) v. 2012		

Positiivilista kotieläintilan tukena

ETT

Eläintautien torjuntayhdistys ETT pitää kotieläintilan tueksi positiivilistaa rehualan yrityksistä, jotka sitoutuvat muun muassa tarkastamaan jokaisen tuomansa tuotantoeläimille tarkoitetun rehuerän ja rehujen raaka-aineet salmonellan varalta.

Rehunvalmistajat, joilla rehuhygienia-asetuksen mukainen laadunvalvontasuunnitelma	
· Alavuden Öljynpuristamo Oy	C
· Altia Oy/Koskenkorva	C, D
· A-Rehu Oy	A, B
– Koskenkorva	D
– Varkaus	D
· Avena Nordic Grain Oy	A
– Mildola Oy	C
· Biokasvu Oy	C
· Elixi Oil Oy	A, C
· Oy Feedex Ab	A, D
· Finnamyl Oy	C
· Hankkija Oy	A, B, C
– Kotka	D
– Seinäjoki	D
– Säkylä	D
– Turku	D
· Hiven Oy	A, B, D
· Isofarmi Oy	D
· Oy Jeppo Food Ab	C
· Kankaisten Öljykasvit Oy	C
· Kinnusen Mylly Oy	A, D
· Lapuan Peruna Oy	C
· Liperin Mylly	D
· Melica Finland Oy 1)	A, D
· Pohjois-Pielaveden Maatalouspalvelu Oy	D
· Raisioagro Oy	A, B, C
– Kouvola	D
– Raisio	D
– Ylivieska	D
– Proteinoil Oy	C
· RehuX Oy	D
· Satarehu Oy	D
· Sata-Öljy Oy	C
· Savon Siemen Oy	C
· Suomen Viljava Oy	varastointia/käsittelyä
· Valio Oy Haapaveden tehdas	D

Rehujen ja rehuraaka-aineiden tuojat	
· Berner Oy	A
· Biofarm Oy	A, B
· Feedline Ltd	A
· Oy Henry Teirs Ltd	A
· HK Agri Oy	A, B
· Rautakesko Oy	B
· R & V Eurotrading AG Oy	B
· WK Agro Oy	B

Rahtisekoittajat
· AP-Mylly Oy
· Farmirehu Tapani Korpela
· Hauhon Myllärit Oy
· Hilannon Mylly ky
· Oripään Koneasema Oy
· Pohjanmaan Rehujauhatus Oy
· Rehunsekoittamo Terho Mylly ky
· Rehupalvelu Kulmanen
· Rehupalvelu Torikka & Isolauri Oy
· Samuli Simula Oy
· Tarvasjoen Rehupojat Oy
· Tilaviljasekoitus Oska Oy

1) Toiminta loppunut, tuotteita vielä markkinoilla.
A = rehuraaka-aineiden tuonti
B = rehuseosten maahantuonti
C = rehuraaka-aineiden valmistus
D = rehuseosten valmistus
E = omavalvontaohjelma, ulkomainen
* = tuontitoiminta satunnaista

Lisätietoja puh. (06) 412 6999

Sikojen ja siipikarjan raatokeräily

■ Raatojen oikea hävitystapa riippuu siitä, kuuluuko kotikunta keräilyalueeseen vai syrjäiseen alueeseen. Syrjäisellä alueella eläimet saa haudata Eviran ohjeiden mukaan, keräilyalueella ei.
■ Keräilyalueelta raadot on toimitettava hyväksyttyyn käsittelylaitokseen. Suomi on jaettu kolmeen keräilyalueeseen, joissa keräilystä huolehtivat Honkajoki Oy:n sopimuskumppanit.
■ Lisätietoa raatokeräilystä sekä luettelo keräilyalueisiin kuuluvista kunnista: ***www.evira.fi > Eläimet > Eläinsuojelu ja eläinten pito > Kuolleet eläimet > Tuotantoeläimet > Siat ja siipikarja***
■ **Alue I:** Ab Backlund Transport Oy, Pännäinen, puh. 0400 365 094
Alue II: Marko Ketola, Kauhajoki, puh. 0400 261 649
Alue III: Ysitien Kuljetus Oy/Kimmo Rouvali Oripää, puh. 0500 741 411
tai J & P Kantelus Oy, Forssa, puh. 0400 483 284
■ Tilaukset arkisin klo 8–17 oman alueen keräilijän numerosta.

Märehtijöiden raatokeräily

■ Nautojen, lampaiden ja vuohien raatojen oikea hävitystapa riippuu siitä, kuuluuko kotikunta keräilyalueeseen vai syrjäiseen alueeseen. Syrjäisellä alueella eläimet saa haudata Eviran ohjeiden mukaan. Keräilyalueella tuottajien pitää toimittaa kaiken ikäiset kuolleet märehtijät hyväksyttyyn käsittelylaitokseen hävitettäväksi.
■ Märehtijöiden raatokeräilystä huolehtii Honkajoki Oy.
■ Tuottajat voivat tilata keräilyauton ma–pe klo 8–16 puhelinnumerosta 010 834 6460 tai täyttämällä sähköisen lomakkeen internetsivulla ***www.raatonetti.fi.***
■ Lisätietoa raatokeräilystä:
www.evira.fi > Eläimet > Eläinsuojelu ja eläinten pito > Kuolleet eläimet > Tuotantoeläimet > Märehtijät

Muistilistan toimittanut Juhani Reku ja Tuure Kiviranta
muistilista@maaseuduntulevaisuus.fi
Grafiikat ja piirrokset Jukka Pasonen ja Kimmo Virtanen

PÖYRÖÖT ■ OUTO VALO ■ VIIVI JA WAGNER ■ HELGE ■ VÄINÄMÖINEN ■ MARK TRAIL

Äkkiä kuningas tajusi että vihollinen käyttää naisellisia aseitaan.

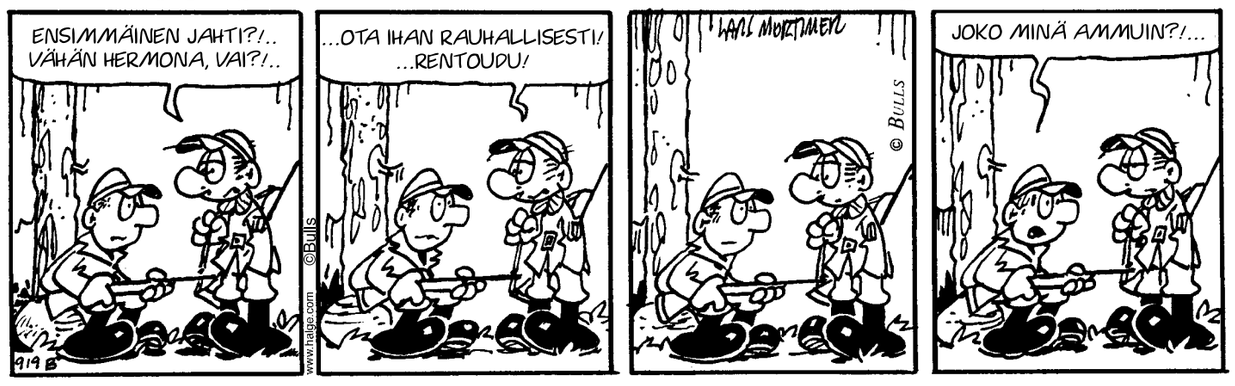

Heikki Luoma — Werner Söderström Osakeyhtiö

Vain muutaman huijarin tähden

Osa 135

– Miten niin tekosyy? Raineri on löytynyt, minähän sanoin jo.

Matias hyökkäsi eteisen naulakolle, poimi irtotakin henkarista ja kiskoi sitä ylleen vaihtaen käkikelloa kädestä toiseen. Valma ei enää välittänyt sopivaisuussäännöistä vaan alkoi annattaa ääntään säästelemättä:

– Mielonen ei tarvinnut pappia eläissään, ei kuulunut edes kirkkoon! Rovasti pyytämällä pyysi että edes joskus, mutta ei! Kaljan kanssa lotannut koko ikänsä ja nyt kun oikeus lopulta tapahtuu ja synti saa palkkansa, aletaan vinkua seurakunnan palveluksia! Rovasti hyvällä puheella koitti, mutta...

Valman puhe katkesi ulko-oven läjähdykseen. Hänen kasvonsa alkoivat ensin nykiä ja sitten vavahdella. Itku vääristi ilmeen rumaksi, samalla kun ensimmäinen niiskaus ryöstäytyi kuuluville. Valma käännähti ja juoksi yläkerran portaat kaksi askelmaa kerrallaan.

– Minä olen niin yksin... niin yksin...

8.

Hakkarainen istui toimistohuoneessaan availemassa päivän postia. Tai oikeastaan useamman päivän, sillä hän oli tyrkkinyt pöydälle ilmestyneet kirjekuoret sivuun sitä mukaa kuin oli arvannut niiden sisällön. Kuori toisensa perään avautui nyt väkivaltaisesti ja niiden sisältö rusentui palloksi Hakkaraisen hikisessä kourassa. Muutamia oli vielä avaamatta, mutta hän pyyhkäisi ne yksinkertaisesti lattialle saadakseen tilaa kyynärpäilleen. Nojatessaan leukaansa nyrkkeihin hän näki pölyisen ikkunan läpi kanalan kellertävän päädyn. BIOMUNA HAKKARAINEN, ilmoitti kookas teksti. Siitäkin oli joku helvetin mainostunari, mikä lie pensseliville perinyt suolaiset rahat, eikä ollut suostunut ottamaan maksua luonnossa, siis kananmunissa. Helvetti, tuli sekin keväällä vielä hankituksi!

Hakkarainen lähti huoneesta ahdistuksensa ajamana. Virpiä ei näkynyt suuressa tuvassa, mutta hän oli kuulevinaan ääntä yläkerrasta, jossa tyttären huone oli.

Hän pysähtyi portaiden ylätasanteelle.

– Virpi, oletko sinä siellä?

Huoneesta kuului jotain kahinaa ja muksahduksia, komeron ovi läjähti kiinni. Hakkarainen koputti:

– Virpi, isä täällä. Nukutko jo?

– En!

Hakkarainen piti sitä lupauksena tulla sisään. Virpi oli selin, mutta vilkaisi isäänsä seinänkokoisen peilin kautta. Tyttö oli pukeutunut lenkkeilyasuun, tällä kertaa pitkiin housuihin ja kevyeen merkkipuseroon. Vuoteella oli urheilukassi, johon Virpi parhaillaan tunki jotain asustetta. Lattialla sängyn vieressä odotti pullea telttapussi.

– Mihinkäs sinä? Hakkarainen kysyi varovasti.

– Vaikka mihin!

– Telttailemaanko?

– Jep!

– Koko yöksikö?

– Mitäs luulet?

– Mihin saakka sinä menet?

– Saa nähdä nyt.

Virpi heilautti kookkaan kassin olkapäälleen, poimi telttapussin kainaloonsa ja lähti mutkattomasti huoneesta. He laskeutuivat peräkkäin vintinportaita.

– Virpi, onhan kaikki hyvin?

– Itseppähän tuon tietänet!

Ääni sai Hakkaraisen pysähtymään. Sydäntä kouraisi, ei niinkään tyttären sanat vaan äänensävy. Tämä ei nyt ollut normaalia kiukuttelua, sillä koskaan ennen ei Virpi ollut lähtenyt mihinkään, ei edes töihin antamatta isälle lähtösuukkoa. Oviaukossa, ilta-auringon valossa näkyi hetken Virpin pään ylpeä asento, sitten tyttö oli poissa.

Hakkaraisen valtasi hetkellinen heikkous. Hän nojautui ähkäisten kaiteeseen ja hengitti kiivaasti. Jos Virpi tietäisi miten lujilla isä on... Turvallinen maailma romahtaisi. Mutta se ei saanut tapahtua. Ei hänen tyttärelleen. Muuten vaikka... vaikka miten!

Hakkarainen ei ollut niitä miehiä, jotka jäivät tuleen makaamaan, ei, hän oli niitä miehiä jotka menivät suon yli että heilahti, tai pisti muut menemään, ja sehän oli sama asia. Hän oli aina ollut sitä mieltä että heikoille miehille tapahtui, mutta kovat miehet kuten hän, panivat tapahtumaan.

jatkuu